

πει να βοηθήσει ώστε να προστατεύσουμε τον αέρα που αναπνέουμε, το νερό που πίνουμε, τη τροφή που παίρνουμε και γενικά την ζωή που ζούμε.

Βέβαια υπάρχουν και οι γυναίκες που δεν είναι ακόμη έτοιμες να παραιτηθούν των ευθυνών τους απέναντι στην οικογένειαν και το σπίτι τους και θέλουν να συνεχίσουν τους πατροπαράδοτους ρόλους των. Να προσέχουν τα μικρά παιδιά και τα εγγόνια τους, να περιποιούνται τους αρρώστους των, να παρηγορούν τους απελπισμένους, να καλμάρουν τους νευρικούς και άλλα πολλά. Αυτές βέβαια δικαιούνται να μείνουν εκεί που θέλουν. Αλλά δεν πρέπει να θεωρούν τις δραστηριότητες των άλλων γυναικών σαν επαναστατικές ούτε να τις βλέπουν σαν ένα μεγάλο πήδημα που μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες εις βάρος της ανατροφής των παιδιών και της κοινωνίας μας.

Βέβαια το θέμα πιθανόν να φαίνεται κάπως δύσκολο γιατί δεν είναι πολύς καιρός που άρχισε τον νέο της ρόλο η γυναίκα. Αλλά σε αυτές τις μέρες που η παιδεία είναι ανοικτή σε όλους τους ανθρώπους και οι γυ-

ναίκες μπορούν να γίνουν ότι θελήσουν, γιατροί, δικηγόροι, βιοχημικοί, οικονομολόγοι, πολιτικοί κλπ νομίζω ότι έχουν το δικαίωμα να ακολουθήσουν εκείνο το οποίο επιθυμούν και να κάμουν τις αναγκαίες διευθετήσεις για να μοιραστούν με άλλα πρόσωπα τις ευθύνες του σπιτιού και της διαπαιδαγώγησης των παιδιών.

Αυτό δεν νομίζω ότι θα οδηγήσει στο σβύσιμο της λάμπης της μητρικής αγάπης η οποία θα συνεχίσει το ρόλο της εν όσω υπάρχει ζωή στον πλανήτη μας. Ούτε υπάρχει κίνδυνος ότι θα οδηγήσει στην αντικατάστασιν της μητρικής αγάπης από την πατρικήν αγάπη που και αυτή θα συνεχίσει το δρόμο της συμλήρωνοντας ίσως μερικά κενά που πιθανόν θα δημιουργήσει ο νέος ρόλος της γυναίκας. Τελειώνοντας νομίζω πως κανένας δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι η γυναίκα σαν άνθρωπος πρέπει να έχει τα ίδια δικαιώματα με τον άνδρα γιατί αυτό όχι μόνο δεν θα φέρει οποιανδήποτε διαίρεση ή σύγκρουση με τον άνδρα αλλά μάλλον θα δημιουργήσει νέους και καλύτερους τρόπους συνεργασίας μαζί του που θα ανεβάσουν την χαράν και ευτυχίαν στον κόσμο μας.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

Βροχή το δάκρυ μου για σένα τρέχει
 Αδιάκοπα το καρπερό σου χώμα βρέχει
 Ροδόσταγμα αγιασμένο, να καρπίσει
 Ω! του πόνου αστείρευτη βρύση.
 Σ' έχω στην καρδιά μου μέσα κλείσει.
 Ίδανική πόλη, σ' Ανατολή και Δύση.

Γεώργιου Κοκή